

**ת"פ 28796/07/22 - מדינת ישראל-פמ"ד ע"י נגד חאמד סדאן
(עציר)-בעצמו ע"י, פאדל אלעודאת (עציר)-בעצמו ע"י, זיד אבו קרינאת
(עציר)-בעצמו ע"י**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 28796-07-22 מדינת ישראל נ' סדאן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 3914/2022

לפני	כב' השופט יובל ליבדרו
המאשימה:	מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שירין מחאג'נה
נגד	
הנאשמים:	1. חאמד סדאן (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד נואף אבו קוידר 2. פאדל אלעודאת (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יוסי לוי - פרייאנטה 3. זיד אבו קרינאת (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום") בעבירה של יבוא נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. במסגרת הסדר הטיעון לא הגיעו הצדדים להסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן חופשי. זאת, למעט הסכמה לפיה המאשימה תעתור בעניינו של נאשם 1 לעונש קל מזה שאליו תעתור בעניינם של נאשמים 2 ו-3 לנוכח קשיים ראייתיים שנתגלו בעניינו של נאשם 1.

כתב האישום

3. בתאריך שאינו ידוע למאשימה אך עובר ליום 19.6.2022 הנאשמים קשרו קשר עם אחרים, בישראל ובירדן, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, לבצע פשע- לייבא כלי נשק מירדן לישראל. במסגרת הקשר הנ"ל, בתאריך 19.6.2022 בשעות הערב, הנאשמים נסעו לעבר הגבול של ישראל עם ירדן ברכב מסוג "מיציבושי" השייך לנאשם 1. בסמוך ליישוב נאות הכיכר, נאשמים 2 ו-3 יצאו מהרכב כשהם לובשים בגדי הסוואה, והחלו בהליכה רגלית לעבר לנקודה הסמוכה לקו דיווח 827 בגבול, תוך שהם מדווחים טלפונית על התקדמותם

עמוד 1

לנאשם 1. במקביל לכך, נאשם 1, אשר נותר ברכב, שוחח טלפונית עם שותף ישראלי נוסף, שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, ומי מהם עדכן את השותפים בצד הירדני (להלן: "השותפים הירדניים") על אודות התקדמותם של נאשמים 2 ו-3. במועד הנ"ל, בשעה 23:36, במסגרת הקשר הנ"ל, השותפים הירדניים התקרבו אל הנקודה הנ"ל של הגבול מהצד הירדני, כשהם נושאים תיקים שהכילו כלי נשק שבכוחם להמית, אביזרים ותחמושת כמפורט להלן:

א. תיק שהכיל רובה סער M-16 קצר ומחסנית תואמת, חמישה אקדחים מסוג זיגזאור, אקדח מסוג JAWS ו-13 מחסניות לאקדח.

ב. שק לבן עטוף בבד שהכיל שני רובי סער M-16 ושתי מחסניות.

ג. תיק שהכיל שני רובי סער M-16 ארוך, רובה בלגי ותשעה כדורים בקוטר של 5.56 מ"מ.
(להלן: "התיקים עם הנשק").

בהגיעם אל הגבול השותפים הירדניים השליכו את התיקים עם הנשק אל שטחה של ישראל דרך גדר הגבול. מיד לאחר מכן, מי מבין נאשמים 2 ו-3 התקרב אל הגבול, מהצד הישראלי והרחיק את התיקים עם הנשק מגדר הגבול ומשם נאשמים 2 ו-3 החלו בריצה אל תוך שטח ישראל, כשהם נושאים עליהם את התיקים עם הנשק.

נאשמים 2 ו-3 חצו את אזור החממות הסמוך לגבול וכשיצאו לשטח הפתוח הבחינו בשוטרים אשר ארבו להם במקום וצעקו לעברם לעצור. נאשם 2 נעצר במקום על-ידי השוטרים, אך נאשם 3 השליך על הקרקע את התיקים שנשא והחל להימלט בריצה. נאשם 3 רץ כ-150 מטרים בשטח והסתתר מתחת לעץ. השוטרים איתרו את נאשם 3, התקרבו אל העץ והורו לו לצאת. נאשם 3 סירב לצאת והשוטרים נאלצו למשוך אותו בכוח ועצרוהו. נאשם 1, אשר בכל אותה העת שהה במקום שאינו ידוע במדויק, באזור ים המלח והמתין לנאשמים 2 ו-3, חשד כי הם נעצרו והחל בהמלטות ברכב מהמקום אך נעצר בדרך על-ידי משטרת ישראל.

תסקירים

4. בעניינם של הנאשמים התקבלו תסקירים של שירות המבחן לעניין העונש.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 1 עלה כי הוא בן 27, רווק ללא ילדים, סיים 12 שנות לימוד, עבד בעבודות מזדמנות וטרם מעצרו עבד באחזקה ברמת חובב במשך 3 שנים וחצי. נאשם 1 מסר שהקשר שלו עם משפחתו הוא קשר טוב, ואף שהיה כעס רב כלפיו בעקבות מעורבותו הפלילית משפחתו מסייעים ותומכים.

נאשם 1 מסר לשירות המבחן שהוא אינו מודה בעבירות המתוארות בכתב האישום, שהופתע שהוזמן לחקירה, שהוא מכיר רק את נאשם 3 היכרות שטחית, שאין לו קשר לעבירות, שהוא לא ברח מהמשטרה ושהוא רק הסיע את נאשמים 2 ו-3 בתמורה לכסף.

שירות המבחן התרשם שנאשם 1 בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, שהוא גדל במשפחה נורמטיבית, ושהוא

החזיק בעבודה יציבה ותפקד באופן תקין.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שנאשם 1 ניהל קשרים חברתיים שוליים והוא מתקשה לחשוף אותם, שהוא לקח אחריות חלקית על מעשיו והציג את עצמו כמי שלא ידע על כוונתם של נאשמים 2 ו-3, כי הוא לא מבין את חומרת העבירות וההשלכות שלהן, כי הוא מתקשה לערוך התבוננות פנימית ביקורתית ומתקשה לחשוף קשיים בחייו שהביאו אותו לביצוע העבירה. שירות המבחן הוסיף כי נאשם 1 לא הביע נזקקות טיפולית וטען שהוא קורבן באירוע. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום עבירות האלימות והנשק. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

יצוין, כי לנוכח דבריו של נאשם 1 לשירות המבחן נערך עם נאשם 1 ובא כוחו בירור ביחס להודאתו וזה חזר בדיון הטיעונים לעונש מיום 7.6.2023 על הודאתו, ומסר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו וכי אינו מבקש לחזור בו מהודאתו (עמ' 15 ש' 5-14).

מהתסקיר בעניינו של נאשם 2 עלה כי זה כבן 25, רווק, סיים 12 שנות לימוד בהצטיינות, השתלב בשוק התעסוקה במקומות שונים ועבד בחברה לעבודות עפר טרם מעצרו. נאשם 2 מסר כי לאחר סיום לימודיו פנה ללשכת הגיוס במטרה להתגייס אך בקשתו נדחתה.

נאשם 2 מסר כי טרם המעצר התנהל באופן נורמטיבי, התכוון להינשא לזוגתו, כי גדל בבית נורמטיבי וחונך במשפחה שמכבדת דת וערכים וכי תפס את עצמו כאדם מוצלח. נאשם 2 שיתף כי לפני כשלוש שנים נשפט למאסר ממושך בגין עבירה של החזקת נשק ושחרר לפני כשמונה חודשים בשחרור מוקדם, כי נבנתה לו תכנית ברשות לשיקום האסיר וכי עמד בקשר עם גורמי הטיפול. נאשם 2 הוסיף כי בשל מאסרו צבר חובות וחווה תקופה משברית, שהה שעות מרובות ללא מעש שהובילו אותו לצריכת יומיומית של סמים, כי סירב להצעת העובדת הסוציאלית ברשות לשיקום האסיר לטיפול בבעיית התמכרותו, כי מאחר ונעצר בתקופת השליש הוא נשפט בגין ביטול שחרור על תנאי וחזר למאסר לתקופה של 11 חודשים ו-27 ימים והוא בסטטוס של עצור-שפוט, כי גם במהלך מאסרו הוא צורך סמים מסוגים שונים בהתאם לזמינות.

לדברי נאשם 2 הוא החל להשתתף בקבוצה להכנה לטיפול במסגרת הכלא והוא מעוניין להשתלב בקהילה טיפולית. נוכח התנהלותו של נאשם 2, שלא נענה לרשות השיקום האסיר ושלא ניצל את תקופת מאסרו הקודם לטיפול, הביע שירות המבחן ספק באשר למוטיבציה שמגלה נאשם 2 ביחס להליך טיפולי וביחס ליכולתו להתמיד בהליך טיפול אינטנסיבי, והוסיף שאם זה יביע מוטיבציה כנה לטיפול הוא יוכל לעבור טיפול בכלא.

שירות המבחן מסר שנאשם 2 הודה בפניו בביצוע העבירה אך לא לקח אחריות מלאה על חלקו בה. לדבריו, בשל מצוקה כספית הוא התפתה לסייע לאחר עמו אין לא היכרות להעביר חבילת סמים אך כשהחזיק את התיק הבין שמדובר בנשק.

יצוין, כי גם עם נאשם 2 נערך בירור היחס להודאה שמסר בפני שירות המבחן, וזה שב ומסר בדיון הטיעונים לעונש שהוא "לוקח את כל האחריות על המעשים" (עמ' 12 ש' 2 - עמ' 13 ש' 13).

שירות המבחן התרשם שנאשם 2 גדל בסביבה משפחתית תומכת וכי לו יכולת וורבלית טובה.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שנאשם 2 צמצם המידע שמסר על אודות קשריו השוליים והסיבות שהביאו אותו לבצע העבירה, כי סיגל לעצמו אורח חיים שולי והתמכרותי וכי גבולות חיצוניים וסנקציות משפטיות לא הביאו לריסון התנהלותו.

שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות נשק וסמים נוספות. בשים לב לכל האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 3 עלה כי זה כבן 25, נשוי, נישא שבועיים טרם מעצרו, סיים 9 שנות לימוד לאחר שחבר לחברה שולית, שהה בהוסטל לנערים בסיכון, עבד במסגרות שונות, צבר חובות כספיים לאחר שפתח עסק עצמאי שלא צלח וטרם מעצרו עבד כ-8 חודשים כספק כח אדם לפרויקטים עבור חברה למשאבי אנוש.

נאשם 3 שיתף על אודות מערכת יחסיו המורכבת עם אביו, קשריו השוליים, מעצרו בגיל 16 על רקע מעורבות פלילית, ההליך השיקומי שעבר וההתמקדות שלו בעבודה יציבה לאחר מכן.

באשר לעבירה נאשם 3 מסר כי ניהל קשר חברי עם אדם שסחר בנשק, כי בשל חובותיו הכספיים ביקש להשתתף באחת העסקאות של אותו אדם, כי נאשם 1 חיבר אותו לעסקה הנוכחית וכי היה מודע לחומרת מעשיו אך התמקד ברווח הכספי.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם 3 יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקינות, כי קיים קשר מורכב בינו לבין אביו, כי הוא מביע שאיפות להימנע מביצוע עבירות, וכן שההליך הנוכחי ותחושות האשמה מול משפחתו מהווים עבורו גורם מרתיע.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שנאשם 1 סיגל לעצמו דפוסי חיים עברייניים, כי הוא מתקשה לשים גבולות פנימיים ועלול להתמודד באופן פורץ גבולות ועברייני, כי הוא שב וחבר לחברה עבריינית כמענה לקשייו וכי לקח אחריות חלקית על מעשיו.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבול.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-16 שנות מאסר. המאשימה הבחינה בין הנאשמים ועתרה לעונש שונה לכל נאשם אף שאלו הורשעו באותה עבירה וביצעו את העבירה בצוותא חדא.

בעניינו של נאשם 1 עתרה המאשימה בהתאם להסדר לעונש קל מזה שלו היא עתרה ביחס לנאשמים 2 ו-3. המאשימה עתרה בעניינו של נאשם 1 לעונש של 12 שנות מאסר.

עמוד 4

בעניינו של נאשם 2 עתרה המאשימה לעונש של 14 שנות מאסר ולהפעלת המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו.

בעניינו של נאשם 3 עתרה המאשימה לעונש של 13 שנות מאסר.

המאשימה עתרה בנוסף, ביחס לכלל הנאשמים, גם לעונשים של מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בהם ולנסיבות החמורות בהן בוצעה העבירה לרבות למספר הגדול של כלי הנשק שיובאו, למגוון כלי נשק, לפוטנציאל הנזק, לתכנון ולתיאום שקדם לביצוע העבירה, למקום הגיאוגרפי בו בוצעה העבירה, למספר המעורבים בביצוע העבירה ולחלקו המשמעותי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה, לסיבות בגינן בוצעה העבירה, להכבדה על כוחות הביטחון והמשאבים והעלויות הכספיות הנוסעות מכך.

בנוסף הפנתה המאשימה לסיכון ולחומרה הגלומה בעבירות הנשק הן בשל החשש לתאונות העלולות להיגרם למחזיק הנשק והן בשל החשש מפני התגלגלותם של כלי הנשק לידיים עוינות או עברייניות.

המאשימה הפנתה בטיעוניה להנחיית פרקליט המדינה לעניין מדיניות הענישה בעבירות נשק, לפסיקה של בית המשפט העליון ולמגמת החמרת הענישה בעבירות הנשק. כן הדגישה את חשיבות שיקולי ההרתעה והגמול ואת הצורך בענישה מוחשית של תקופות מאסר ממושכות בעבירות אלו, וזאת בשים לב לעונש הקבוע בחוק לצדן של עבירות אלו, לכך שעבירות אלו הפכו מכת מדינה ואזור ולזעקה הציבורית, לרבות של משפחות קורבנות השימוש הלא חוקי בנשק.

המאשימה הבהירה כי הגם שהיא עתרה לעונש מופחת בעניינו של נאשם 1 בשל קשיים ראייתיים, סבורה היא שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינו היא גבוהה. המאשימה הוסיפה כי נאשם 1 הקל על נאשמים 2 ו-3 בביצוע העבירה, כי הוא הורשע בעבירה זהה לזו שבה הורשעו נאשמים 2 ו-3, כי חלקו בביצוע העבירה היה משמעותי וכי הוא נמלט מכוחות המשטרה עד שנעצר.

המאשימה נימקה את ההבחנה בענישה שלה עתרה בעניינם של נאשמים 2 ו-3 בעברו הפלילי של נאשם 2, להבדיל מנאשם 3, שהוא נעדר עבר פלילי.

המאשימה הפנתה בטיעוניה גם לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים וצירפה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

6. **ב"כ נאשם 1** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר ועתר לעונש של 30 חודשי מאסר לצד עונשים של מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ נאשם 1 הפנה לתיקון המהותי שנעשה בכתב האישום בעניינו של נאשם 1, לקשיים הראייתיים ולהבחנה שעשתה המאשימה בינו לבין נאשמים 2 ו-3 לעניין העונש, לחלקו של נאשם 1 בביצוע העבירה ולכך שהוא נתפס במרחק רב ממקום האירוע כשהנאשמים האחרים נתפסו בשטח האירוע.

ב"כ נאשם 1 הפנה לתסקיר שירות המבחן, לכך שנאשם 1 נעדר עבר פלילי, לכך שהוא גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקד באופן נורמטיבי, לנסיבותיו האישיות, להודאתו ולאחריות שלקח על מעשיו.

ב"כ הנאשם 1 הצטרף לדברי ב"כ נאשם 3 ביחס להבחנה שיש לעשות בין הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה לעניינו והפנה לפסיקה מטעמו, לרבות פסיקה שניתנה על-ידי מותב זה שבה המאשימה טענה לעונשים נמוכים יותר.

7. **ב"כ נאשם 2** עתר בפתח דיון הטיעונים לעונש לקבל תסקיר נוסף בעניינו של נאשם 2 ומשבית המשפט הבהיר לו שאין בכוונתו לעשות כן, טען לעונש בקצרה על-פה והשלים טיעונו בכתב לבקשתו.

ב"כ נאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-6 שנות מאסר ועתר לעונש של 4 שנות מאסר.

ב"כ נאשם 2 הפנה לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי נאשם 2 שימש כבלדר, כי לא היה לו קשר ישיר עם תושבי ירדן וכי ביצע את העבירה על רקע מצוקה כלכלית גדולה.

נטען שהעונש שלו עתרה המאשימה הוא לא מידתי, נותן ביטוי אך לשיקולי ההרתעה, לא לקח בחשבון את לקיחת האחריות של נאשם 2, את הודאתו ואת החיסכון בזמן שיפוטי (שיש לתת להם ביטוי בענישה), ואף אינו מגובה בפסיקה לרבות בפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה.

בנוסף טען ב"כ נאשם 2 כי על בית השפט לתת משקל גם לכך שרישיון האסיר של נאשם 2 הופקע בגין ביצוע העבירה.

ב"כ נאשם 2 הפנה לנסיבות חייו האישיות - משפחתיות של נאשם 2, לגילו הצעיר, להיותו בן למשפחה נורמטיבית המתביישת במעשיו, לסיום לימודיו בהצטיינות, לבקשותיו להתגייס לצבא שנדחו ולכך שהוא עתיד להינשא לבת זוגו.

ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען כי אף שבו מיוחסת לנאשם 2 לקיחת אחריות חלקית על ביצוע העבירה, זה שב והודה בדיון הטיעונים לעונש בביצוע העבירה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. ב"כ נאשם 2 הוסיף כי שירות המבחן עמד על בעיית השימוש בסמים של נאשם 2 ועתר לתת משקל לפוטנציאל השיקומי שלו, לרבות לכך שזה החל להשתתף בקבוצה להכנה לטיפול בהתמכרויות, הליך הכולל גמילה פיזית מסמים.

ב"כ נאשם 2 הפנה לתמיכה בעמדתו העונשית.

8. **ב"כ נאשם 3** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר ועתר לעונש של 4 שנות מאסר וחצי

וענישה נלווית לשיקול בית המשפט. ב"כ נאשם 3 טען כי לא היה פוטנציאל לפגיעה בערך המוגן של שלום הציבור בשל כך שכוחות הביטחון היו ערוכים בשטח מבעוד מועד וכל כלי הנשק נתפסו. ב"כ נאשם 3 טען כי חלקו של נאשם 3 באירוע לא היה דומיננטי, כי לא הוא זה שעמד בקשר עם הירדנים וכי הוא למעשה שימש כבלדר.

ב"כ נאשם 3 הפנה להודאת נאשם 3, לאחריות שזה לקח על מעשיו, לחיסכון בזמן שיפוטי הנגזר מהודאתו ולכך שהוא נעדר עבר פלילי.

כן התייחס לפסיקה שצרפה המאשימה וטען כי מדובר במקרים ובנסיבות שונות מאלו שהתקיימו בענייננו וזאת, בין היתר, ביחס להיקף הייבוא, למספר האישומים והעבירות, לעבר הפלילי ולחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות.

9. הנאשמים אמרו את דברם.

נאשם 1 מסר כי הוא מצטער על מעשיו.

נאשם 2 מסר כי הוא לוקח את כל האחריות על מעשיו, כי הוא לא הביע את עצמו באופן נכון בשירות המבחן, כי היה תחת השפעת סמים כשביצע את העבירה, כי מותב זה שפט אותו בעבירה הקודמת בגינה ישב במאסר, כי ביצע את העבירה נוכח הלחצים והמצוקה בהם היה שרוי לאחר שהשתחרר ממאסרו הקודם וכי הוא ערך חשבון נפש בתקופת המעצר הנוכחית.

נאשם 3 מסר שהוא מתבייש בעבירה שביצע והביע צער עליה.

דין והכרעה

10. סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינם של שלושת הנאשמים נע בין 6 ל-12 שנות מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנוהגת כמפורט להלן.

11. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של בטחון המדינה וריבונותה, שלום הציבור, ביטחון והסדר הציבורי.

זמינותו של כלי נשק בידיים של גורמים בלתי מורשים ומפוקחים מאפשר ביתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, בין אם לצורך הגשמת מטרות פליליות ובין אם לצורך הגשמת מטרות לאומניות-ביטחוניות. די בקליע אחד הנורה על אדם או על רכב בו נוסעים כדי להוביל לפגיעה קטלנית ולמצער קשה, ונקל לשער את היקף הפגיעה בשלום הציבור, בטחון והסדר הציבורי כשמדובר בייבוא של נשק ותחמושת בהיקף שכזה.

בענייננו הנאשמים ייבאו בצוותא חדא, דרך גבול ירדן לישראל תוך תיאום עם אחרים תושבי ירדן 5 רובי M-16, רובה בלגי, 6 אקדחים, 15 מחסניות שונות ו-9 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

עבירות נשק הן בעלות פוטנציאל לפגיעה קטלנית בשלום הציבור, ולא בכדי ניכרת מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו. לעניין זה ראו ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (פורסם בנבו, 14.4.2022), פסקה 6:

"[...] לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...] ענייננו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]."

כן ראו דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, 5.11.2019):

"[...] המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

בית המשפט העליון התייחס לא אחת לחומרה היתרה של יבוא והברחת נשק לגבולות המדינה. יבוא והברחת נשק לגבולות המדינה הוא החוליה הראשונה בשרשרת היא שמגדילה את מספרם של כלי נשק קטלניים המסתובבים בשוק ומזינה את האלימות והפעילות החבלנית. מדובר בכלי נשק אשר נמכרים על-פי רוב למרבה במחיר, מבלי לדעת לאלו ידיים יתגלגלו בסופו של יום.

מעבר לאמור, יבוא והברחת נשק דרך גבולות המדינה פוגעים בביטחון המדינה ובריבונותה ומחייבים את המדינה להקצות משאבים של כח אדם, אמצעים טכנולוגיים וצבאיים ומשאבים כספיים על מנת למגר תופעה זו. לעניין זה ראו בין היתר ע"פ 4043/05 **מדינת ישראל נ' בניית** (פורסם בנבו, 10.6.2006), פסקה 12:

"[...] במציאות הבטחונית הקשה בה חיה מדינת ישראל, מוטלת חובה על בתי המשפט להעניש בחומרה את אלה המורשעים בעבירה של יבוא נשק ובעבירות דומות. במיוחד כך שעה שהדבר נעשה תוך חדירה דרך אחד מגבולותיה של ישראל. אף אם אין הוכחה ישירה שהנשק המוברח מיועד לידיהם של מחבלים, הרי שיש ליתן משקל לסוג הנשק ולכמותם של כלי הנשק. כאשר מדובר בהברחה של רובים מסוג קלצ'ניקוב, כפי שהיה במקרים שעל הפרק, ניתן להניח שהנשק יגיע לידי גורמים עוינים לישראל. לכן, צריכה הענישה להיות קשה ומכאיבה, מתוך תקווה כי תביא להרתעה של אלה העוסקים בהברחות של כלי נשק".

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא גבוהה ומשמעותית.

על כך ניתן ללמוד ממספר כלי הנשק שיובאו, מהסוגים השונים של כלי הנשק, מאופיים של כלי הנשק, מהתחמושת שיובאה, מכך שהיבוא בוצע דרך גדר גבול ומשיתוף הפעולה של מספר רב של אנשים לרבות ממדינת ירדן והכל לאחר תכנון מוקדם.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי משקל לתכנון, להתארגנות ולתיאום שקדמו לביצוע העבירה (תיאום בין אנשים לרבות ממדינת חוץ, הגעה רכובה, תקשורת טלפונית, לבישת בגדי הסוואה); לפגיעה בביטחון ובריבונות המדינה; למקום שבו בוצעה ההברחה (גבול ירדן שהוא גבול ארוך אשר קיים קושי לסכל עבירות מעין אלו בשל כך, ואשר בו פועלים כוחות ביטחון שונים הנדרשים להסית את תשומת ליבם ממשימות הביטחון השוטפות); לתעוזה; לבריחת נאשם 3 מן השוטרים וסירובו לצאת מהעץ שבו הסתתר; לפוטנציאל הסיכון שעלול היה להיגרם לו היה האירוע מסלים אל מול כוחות המשטרה; למשאבים שכוחות המשטרה הקצו; לנזק שעלול היה להיגרם לו כלי הנשק והתחמושת היו מגיעים לשוק, ובפרט לידיים חבלניות; לסוג כלי הנשק ואופיים ההתקפי; למספר ומגוון כלי הנשק (רובים מסוגים שונים, אקדחים מסוגים שונים, מחסניות מסוגים שונים וכדורים); לסיבה בגינה בוצעה העבירה (בצע כסף).

לצד זאת, נתתי משקל לכך שבסופו של יום כלי הנשק והתחמושת נתפסו ולא הגיעו לידיים עוינות.

לא מצאתי לקבל את טיעון ב"כ הנאשמים 2 ו-3 ביחס לכך שחלקם של אלה בביצוע העבירה הוא קטן וכי למעשה הם שימשו כבלדרים בלבד. ראשית, נסיבה זו לא צוינה בכתב האישום שבו הודו הנאשמים. שנית, מכתב האישום עולה תמונה אחרת. אלה אמנם הגיעו אל כיוון הגדר ומי מביניהם הרחיק את התיקים עם הנשק מגדר הגבול ואז שניהם רצו אל תוך שטח ישראל כשהם נושאים עליהם את התיקים עם הנשק ואולם, בהתאם לעובדה 1 לכתב האישום, בה הם הודו, כלל הנאשמים קשרו קשר עם אחרים, בישראל ובירדן, לבצע פשע-לייבא כלי נשק מירדן לישראל.

מעבר לאמור, כבר נקבע בפסיקה כי אין בטענה כאילו הנאשמים שימשו כבלדרים "בלבד" כדי לסייע להם, שכן בלעדי ה"בלדרים" ספק אם היה ניתן להגשים את התכנית העבריינית והייבוא. הווה אומר, גם ה"בלדרים" הם חוליה הכרחית בשרשרת העשייה העבריינית ואף אם הבלדר הוא לא הרוח החיה מאחורי תכנית הייבוא, יש להטיל גם עליו עונש מחמיר כדי להתמודד עם התופעה ולהרתיע אנשים מליטול תפקיד זה בעשייה העבריינית. לעניין זה ראו למשל ע"פ 1282/07 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.7.2007), פסקה י' וע"פ

3820/09 **מדינת ישראל נ' אוחיין** (פורסם בנבו, 6.9.2009), פסקאות 16-17 שאף שעסקו בבלדרי סמים עניינם יפה מכח קל וחומר גם לבלדרי נשק לנוכח היקף התופעה וחומרת העבירות.

סבורני שגם את טענתו של ב"כ נאשם 1 על אודות כך שחלקו של נאשם זה לא היה דומיננטי יש לדחות. כזכור, בהתאם לעובדה 1 לכתב האישום גם נאשם זה קשר קשר עם אחרים, לרבות בירדן, לייבא הנשק. בנוסף, מעובדה 2 לכתב האישום עולה שהנאשמים כולם נסעו לעבר הגבול ברכב השייך לנאשם 1. מעובדה 3 לכתב האישום עולה שנאשמים 2 ו-3 דיווחו לנאשם 1 על התקדמותם אל עבר נקודה מסוימת בגדר הגבול ובעובדה 4 לכתב האישום צוין שנאשם 1 שוחח טלפונית עם שותף ישראלי נוסף ומי מהם עדכן את השותפים בצד הירדני על אודות התקדמותם של נאשמים 2,3 (ונכון אני להניח שמי שעדכן את השותפים בצד הירדני היה השותף הישראלי הנוסף). מעובדה 9 לכתב האישום עולה עוד שנאשם 1 שהה בכל זמן ההברחה באזור ים המלח והמתין לנאשמים 2 ו-3 והחל בהימלטות מהמקום רק כשחשד שאלה נעצרו.

מן האמור עולה כי מעורבותו של נאשם 1 בייבוא הייתה משמעותית וכמעט לאורך כל שלבי האירוע.

14. מנעד הענישה בעבירות יבוא הנשק הוא רחב והוא תלוי נסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי, השתלבותו בהליך טיפולי ומידת ההצלחה בהליך זה, אך בעיקר בנסיבות ה"מעשה" לרבות במספר ומגוון כלי הנשק שיובאו ולסוגם ואופיים, למקום הגאוגרפי שבו בוצע הייבוא ולאופן בו יובאו כלי הנשק, לאופי הקשר וההתארגנות, למספר ולזהות המעורבים, לשאלה האם כלי הנשק נתפסו בסמוך לאחר הייבוא ולסיבות בעטין בוצעה העבירה.

לא למותר יהיה להזכיר, כי המחוקק מצא לקבוע עונש מזערי לעבירות נשק בהוראת שעה (סעיף 144(ז) לחוק העונשין), כך שהעונש שיוטל על מבצעי עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שקבע המחוקק לצדה של העבירה אלא אם החליט בית המשפט מנימוקים מיוחדים לחרוג מכך. תיקון זה (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) משקף במידה רבה את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות אלו.

בעניינו, הורשעו הנאשמים בעבירה של ייבוא נשק, עבירה שהעונש לצדה הוא 15 שנות מאסר ולכן העונש המזערי צריך לעמוד על 45 חודשים. בהתאם להלכה הפסוקה, **הרף התחתון** של מתחם העונש ההולם ככלל לא יהיה נמוך מעונש מזערי שנקבע לעבירה הקשורה לאירוע מושא מתחם העונש ההולם, שכן עונש זה משקף, כאמור, את העמדה העונשית של המחוקק.

להלן תוצג פסיקה במקרים דומים תוך שמודע אני להבדלים בין נסיבות ה"עושה" וה"מעשה" שבאותם מקרים לבין ענייננו, ולהבדלים אלה יינתן המשקל המתאים.

בע"פ 7519/08 **טרבין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.4.2009) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אישומים בעבירות של קשירת קשר, הסתננות ויבוא נשק והותיר על כנו עונש של 11 שנות מאסר. במקרה זה הורשע הנאשם, יחד עם אחרים, ביבוא ממצרים של 7 רובי קלצ'ניקוב ומחסניות תואמות עם 72 כדורים בכל מחסנית במקרה אחד, ו-5 רובים נוספים מאותו סוג במקרה שני. במקרה נוסף

סוכל ניסיון שלו ליבא 15 ק"ג סם מסוג הרואין מירדן.

עוד ראוי להדגיש כי פסק דין זה ניתן לפני כ- 14 שנים, היינו זמן רב לפני שהחלה מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק ולפני שאלו הפכו להיות מכת מדינה.

בע"פ 6709/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.10.2007) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של יבוא וסחר בנשק, הסתננות, ביצוע עבירה על-ידי מסתנן ומתן סעד למסתנן והעמיד את עונשו על 10 שנות מאסר חלף 11 שנות מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי. במקרה זה קשר הנאשם קשר עם אחרים לחצות את גבול ישראל ממצרים וליבא לישראל כלי נשק. הנאשם והאחרים יבאו ארבעה שקים שבכל אחד מהם היו ארבעה רובים מסוג קלצ'ניקוב וארבע מחסניות תמורת תשלום. בית המשפט העליון נימק ההקלה בעונש בין היתר בחלקו היחסי המוגבל בהברחת הנשק. גם במקרה זה פסק דין זה ניתן לפני כ- 17 שנים, היינו זמן רב לפני שהחלה מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק ולפני שאלו הפכו להיות מכת מדינה.

בע"פ 11475/04 **מדינת ישראל נ' סוארכה** (פורסם בנבו, 7.11.2005) בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש שהושת על נאשמים שהורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע ויבוא ונשיאת נשק והעמיד את עונשם על 10 שנות מאסר חלף 6 שנות מאסר שהטיל עליהם בית המשפט המחוזי. במקרה זה, במסגרת קשר שבין הנאשמים לאחרים, נסעו אלו למצרים וחצו את הגבול לישראל כשהם נושאים שמונה שקים שהכילו 25 רובים מסוג קלאצ'ניקוב, 35 מחסניות, מטול ו-3 רקטות R.P.G ציוד אופטי ו-10 קתות רובים. בית המשפט העליון הבהיר כי הוא לא מיצה את הדין עם הנאשמים כערכאה בערעור וכן בשל התחשבות בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. גם פסק דין זה ניתן לפני קרוב ל- 20 שנים, היינו זמן רב לפני שהחלה מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק ולפני שאלו הפכו להיות מכת מדינה.

בת"פ (מחוזי-נצרת) 36571-10-22 **מדינת ישראל נ' סעדי** (פורסם בנבו, 24.10.2022) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון "סגור" בעבירות של יבוא עשרות כלי נשק ותחמושת בשני מועדים דרך הגבול עם ירדן ובנשיאת נשק והובלתו עונש של 10 שנות מאסר וקנס בסך 150,000 ₪.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 14767-09-22 **מדינת ישראל נ' גברין ואח'** (פורסם בנבו, 3.7.2023) גזר בית המשפט על נאשמים שהורשעו בייבוא של 10 אקדחים ו- 10 מחסניות במסגרת הסדר טיעון "סגור" בשל קושי ראייתי שהתגלע בתיק, עונש של 7 שנות מאסר על נאשמים 1 ו-2 ו- 6 שנות מאסר וחצי על נאשם 3. בית המשפט המחוזי קיבל את ההסדר העונשי לעניין תקופת המאסר בשל הקושי הראייתי ועקרון ההסתמכות של הנאשמים אך מצא להחמיר עם הנאשמים ברכיבי הענישה שהצדדים הותירו לשיקול בית המשפט.

בת"פ (מחוזי נצרת) 37678-03-21 **מדינת ישראל נ' מצלח** (פורסם בנבו, 10.03.2022) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בביצוע עבירות נשק בכך שייבא 34 אקדחים עם מחסניות תואמות עונש של 6 שנות מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 54225-04-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, 4.4.2023) גזר מותב זה על נאשם שהורשע בעבירה של **ניסיון** ליבוא 7 רובים ומחסניות דרך גבול ירדן לישראל עונש של 5 שנות מאסר ו-9 חודשים.

בת"פ (מחוזי-נצרת) 37871-05-19 **מדינת ישראל נ' דקה** (לא פורסם, 4.3.2021) גזר בית המשפט מחוזי על נאשם 4 שהורשע בעבירה של ניסיון ליבוא נשק עונש של 5 שנות מאסר וחצי במסגרת הסדר טיעון בו הגבילה המאשימה את טיעוניה לעונש של 74 חודשי מאסר. במקרה זה דובר על ניסיון ליבא עשרות כלי נשק דרך גבול ירדן לישראל.

עיינתי בפסיקה שאליה הפנו המאשימה וב"כ נאשם 2.

כך למשל צרפה **המאשימה** את:

ת"פ (מחוזי- באר שבע) 39675-11-20 **מדינת ישראל נ' טראבין** (פורסם בנבו, 7.9.2022) אליו גם הפנה ב"כ נאשם 2, בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בהסדר "סגור" בשלושה אישומים שונים בעבירות של ייבוא נשק, עסקה אחרת בנשק, הובלת נשק, החזקת נשק, עורמה ועבירות מס עונש של 11 שנות מאסר ו-9 חודשים. ההסדר נומק בקשיים ראייתיים הקשורים בחסיונות. יצוין כי במסגרת ההסדר הוסכם גם על חילוט של רכב שבו נעשה שימוש וזאת מעבר לקנס על סך ₪ 75,000 שהוטל. במקרה זה ייבא הנאשם באישום הראשון 60 אקדחים מגבול ירדן ובאישומים הנוספים ביצע עבירות נוספות בנשק.

בע"פ 2733/20 **אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.10.2021) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו על-ידי מותב זה במסגרת פרשת נשק מסועפת ומורכבת, שעניינה בביצוע עבירות נשק רבות, מסוגים שונים, שבמרכזן עבירות של סחר שיטתי בנשק ותחמושת בין הנאשמים עצמם, ובין הנאשמים לגורמים חיצוניים - חלקם בתחומי ישראל, חלקם בתחומי איו"ש והותיר על כנם עונשים של 10 שנות מאסר על נאשם 1 ועונש של 8.5 שנות מאסר על נאשם 2.

בת"פ (מחוזי-באר שבע) 41228-03-18 **מדינת ישראל נ' פרנק** (פורסם בנבו, 8.4.2019) אליו גם הפנה ב"כ נאשם 2, גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שעבד כנהג בקונסוליה הכללית של צרפת בירושלים ואשר הורשע בשלושה אישומים שונים בשלוש עבירות של יבוא נשק, שלוש עבירות של הובלה ונשיאת נשק ושלוש עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות עונש של 7 שנות מאסר. במקרה זה הנאשם העביר אקדחים מעזה לגדה המערבית דרך ישראל, באמצעות רכב קונסולרי, בתמורה לתשלום. הנאשם העביר באישום הראשון 5 אקדחים, באישום השני 10 אקדחים ובאישום השלישי 14 אקדחים.

בת"פ (מחוזי-באר-שבע) 5275-07-21 **מדינת ישראל נ' אלקשחר ואח'** (פורסם בנבו, 24.4.2023) בית המשפט המחוזי גזר על נאשמים 1 ו-3 שהורשעו בעבירות של ייבוא נשק והפרעה לשוטר במסגרת הסדר

"טווח" (המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש בעניינו של נאשם 1 ל-11 שנות מאסר ובעניינו של נאשם 3 ל-8 שנות מאסר) עונש של 9 וחצי שנות מאסר על נאשם 1 ו-7.5 שנות מאסר על נאשם 3.

על נאשם 2, שהורשע בעבירות של סיוע ליבוא נשק והפרעה לשוטר, גזר בית המשפט המחוזי במסגרת הסדר טיעון "פתוח" עונש של שלוש שנות מאסר.

במקרה זה ייבאו נאשמים 1 ו-3 כשנאשם 2 מסייע בידם 14 כלי נשק שונים, 9 מחסניות ו-81 כדורים דרך גבול ירדן. בהמשך ברחו משוטרים שרדפו אחריהם באופן רכוב ורגלי עד אשר נתפסו

ב"כ נאשם 2 הפנה למשל ל:

ע"פ 8665/20 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.11.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של ייבוא ועשיית עסקה אחרת בנשק וכן עבירה של שהייה בישראל שלא כדין והותיר על כנו עונש של 4.5 שנות מאסר. במקרה זה דובר על ייבוא של שלושה תתי מקלעים ומחסניות תואמות משטחי הרשות לתחומי המדינה ועשיית עסקה אחרת בכלי נשק ומחסניות אלה;

ת"פ (מחוזי-נצרת) 41889-09-20 **מדינת ישראל נ' כעאנבה ואח'** (פורסם באתר בתי המשפט, 24.10.2021) בו קבע בית המשפט מתחמי עונש שונים בעניינם של שלושה נאשמים שונים בשל חלקם השונה בביצוע העבירות וגזר על כל אחד מהם עונשים שונים.

בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 1 שהורשע בעבירות של ייבוא נשק וכניסה לישראל שלא כחוק עונש של 60 חודשי מאסר; על נאשם 2 נגזרו 54 חודשי מאסר בשל נסיבותיו האישיות ועל נאשם 3 שהורשע בעבירות של כניסה לישראל, וסיוע ליבוא נשק והחזקת נשק עונש של 36 חודשי מאסר.

במקרה זה דובר על יבוא של 16 אקדחים ומחסניות תואמות, מירדן לשטח ישראל;

ת"פ (מחוזי-נצרת) 54338-03-21 **מדינת ישראל נגד אבו חטאב** (פורסם בנבו, 10.02.2022), אותו צרפה גם המאשימה, בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירה של ייבוא נשק ועבירות תעבורה עונש של 6 שנות מאסר בנוסף להפעלת עונש בן 4 חודשי מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו חציו במצטבר. במקרה זה דובר על יבוא 6 כלי נשק מירדן שכללו 4 אקדחים, רובה צייד ורובה מסוג קלצ'ניקוב;

ת"פ (מחוזי-נצרת) 37871-05-19 **מדינת ישראל נ' אבו מוך ואח'** (פורסם בנבו, 24.11.2022) בו נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של יבוא עשרות כלי נשק דרך גבול ירדן לישראל עונש של 10 שנות מאסר.

אולם מעיון במאגרים עולה כי בית המשפט העליון ביטל את העונש ואת הרשעת הנאשם והחזיר את התיק לבית המשפט המחוזי לאחר שהתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו (ע"פ 178/23 **אבו מוך נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 15.6.2023).

15. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינם של הנאשמים, ובתוך מתחם העונש נתתי דעתי להודאות הנאשמים וללקיחת האחריות על ידם, על הנגזר מכך; לגילם הצעיר של הנאשמים; לנסיבותיהם האישיות-משפחתיות; לנזק שייגרם להם ולמשפחותיהם כתוצאה מהעונש שיוטל עליהם ולהמלצות שירות המבחן. בעניינם של נאשמים 1 ו-3 נתתי משקל גם לכך שהם נעדרי עבר פלילי.

לצד כל האמור, סבורני שיש לתת ביטוי בענישה לשיקולי הרתעה הן של הנאשמים עצמם והן של הרבים. שיקולים אלו יפים לגזרה זו של עבירות והם נדרשים בצוק העיתים.

16. מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה יש מקום להטיל על כל אחד מן הנאשמים עונש שונה.

אף שלא מצאתי כי חלקו של נאשם 1 נופל מחלקם של נאשמים 2 ו-3 בביצוע העבירה, ודאי לא באופן משמעותי, מצאתי לקבל את ההסכמה שבין הצדדים להשית על נאשם זה עונש קל מזה שיוטל על נאשמים 2 ו-3. כזכור הצדדים נימקו את ההסדר ביניהם בעניין זה בקשיים ראייתיים, ולא מצאתי שזהו המקרה שבו יהיה נכון שלא לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים. עוד נתתי דעתי לכך שהמאשימה עתרה בענייניו של נאשם 1 לתקופת מאסר שקצרה בשנה מזו שעתרה בענייניו של נאשם 3.

כן מצאתי לקבל את עמדת המאשימה לפיה יש להטיל על נאשם 2 עונש חמור יותר מהעונש שיוטל על נאשם 3 וזאת לנוכח העובדה כי לזה עבר פלילי רלוונטי - הרשעה בעבירת נשק בגינה ריצה עונש מאסר. כן נתתי דעתי לכך שזה עבר את העבירה מושא תיק זה כאשר עונש של מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו וכאשר הוא היה אסיר ברישיון לאחר שהשתחרר בשחרור מוקדם ממאסרו הקודם. נדמה שענישה מתונה שהוטלה עליו בעבר לא הבהירה לנאשם 2 את הצורך להתרחק כמאש מנשק או תחמושת, וזה הגדיל וביצע עתה עבירת נשק חמורה יותר מזו שביצע בעבר. נתונים אלו מלמדים על כך שיש לתת ביטוי מוגבר לשיקול הרתעת היחיד בעניינו.

לצד זאת, לא התעלמתי מכך שכתוצאה מכך שהוא עבר את העבירה בתיק זה בהיותו אסיר ברישיון, הופקעה תקופת רישיון ממושכת וזה חזר לרצות את מאסרו מהתיק הקודם, ותקופת מאסרו בתיק זה תרוצה במצטבר לתקופת מאסרו בתיק הקודם.

עוד אציין, כי לא מצאתי לתת משקל ממשי לכך שנאשם 2 החל בהכנה להליך טיפולי בבעיית התמכרותו לסמים. ראשית, מדובר בתחילתו של הליך שיקומי שהדרך בו עוד ארוכה. שנית, זה ציין בתסקיר שהוא ממשיך לצרוך סמים שונים במהלך תקופת מאסרו. שלישית, הזיקה בין צריכת הסמים לעבירה מושא תיק זה היא לא ישירה ומשליכה על המשקל שיש לתת להליך השיקום. רביעית, ובכך העיקר, חומרת העבירה בנסיבותינו לא מצדיקה מתן משקל ממשי לשיקולי השיקום שהם כזכור לא ממשיים.

באשר למאסר על תנאי שתלוי ועומד נגד נאשם 2 מת"פ 55054-02-20 בן 12 חודשים, הרי שככלל, בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, יש להפעיל במצטבר את תקופת המאסר על תנאי שהופעלה לתקופת המאסר החדשה שנגזרה. עם זאת, לנוכח הודאת נאשם 2 ולקיחת האחריות על ידו, מצאתי לחפוף באופן חלקי את תקופת המאסר.

17. באשר לרכיבים הנלווים לעונש המאסר, סבורני כי יש להטיל עונש של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ובנוסף יש להטיל גם קנס משמעותי על כל אחד מן הנאשמים. במסגרת ההתמודדות עם תופעת עבירות הנשק יש להשתמש גם באכיפה כלכלית שכן עבירות אלו נעברות לא פעם, כמו בענייננו, מטעמים כלכליים. עם זאת, ביחס לרכיב הקנס אתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, לרבות מצבם הכלכלי כמצוות סעיף 40 ח' לחוק העונשין, בכך שכלי הנשק והתחמושת נתפסו בטרם הושג רווח כלכלי מהם ובתקופת המאסר הממושכות שיוטלו על הנאשמים.

18. לאור כל האמור לעיל ולאחר שבחנתי את כלל השיקולים לחומרה ולקולה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 7 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שלא יעבור עבירת נשק.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.

נאשם 2

א. 9 שנות מאסר בפועל.

אני מפעיל מאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 55054-02-20 באופן שמחציתו תרוצה במצטבר ומחציתו תרוצה בחופף לעונש המאסר שהוטל במסגרת תיק זה.

סה"כ ירצה 9 שנות מאסר וחצי בפועל בניכוי ימי המעצר הקשורים בתיק זה בלבד. מאסר זה ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר אותו הוא מרצה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שלא יעבור עבירת נשק.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.

נאשם 3

- א. 8 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שלא יעבור עבירת נשק.
- ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09 יולי 2023, במעמד הצדדים.